

ת"פ 7727/11/12 - מדינת ישראל, מס קניה ומע"מ ת"א נגד אופנת ברוך תעשיות טקסטיל בע"מ, אופנת ברוך שיווק (2003) בע"מ, שבתאי ברוך, שרון ברוך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 7727-11-12 מדינת ישראל נ' אופנת ברוך
תעשיות טקסטיל בע"מ ואח'

בפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

המאשימה מדינת ישראל מס קניה ומע"מ ת"א

נגד

הנאשמים

1. אופנת ברוך תעשיות טקסטיל בע"מ

2. אופנת ברוך שיווק (2003) בע"מ

3. שבתאי ברוך

4. שרון ברוך

גזר דין

פתח דבר

הנאשמים, שתי חברות, נאשמות 1 - 2, ומנהלן הפעיל, ברוך שרון, נאשם 4, הורשעו על יסוד הודאתם בעובדות כתב אישום מתוקן בשנית בשורה ארוכה של עבירות.

נאשמת 1 היא חברה שעסקה במכירת בגדים ונאשמת 2 ביבוא ושיווק מוצרי הלבשה לגברים. נאשם 3 בנוסף עסק ביחד עם אביו בהשכרת נכסים.

נאשמת 1 ונאשם 3 הורשעו באישום הראשון **בשש עבירות** של אי הגשת דוחות במועד, **ובעבירה אחת** של הוצאת חשבונית מס מבלי לשלם את המס. שני דוחות הוגשו באיחור וארבעה דוחות לא הוגשו ולא שולמו, כשסכום המע"מ שלא שולם בגין דוחות אלה הוא לפחות **873,455 ₪**. מס העסקאות בחשבונית שהוצאה ולא שולם מס בגינה עומד על **320,000 ₪**.

נאשמת 2 ונאשם 3 הורשעו באישום השלישי **בחמש עבירות** של אי הגשת דוחות במועד. האישום השני מפרט 9 דוחות תקופתיים שהוגשו באיחור ובגינם לא מיוחסת לנאשמים עבירה, וכן 4 דוחות שלא הוגשו ולא שולמו, כשסכום המע"מ שלא שולם בגין דוחות אלה הוא לפחות **126,736 ₪**. דו"ח נוסף הוגש כדו"ח החזר ושונה לדו"ח תשלום, כשסכום המע"מ שלא שולם בגינה עומד על לפחות **348,576 ₪** ש"ח.

נאשם 4 הורשע באישום השני **בחמש עבירות** של אי הגשת דוחות במועד. חמשת הדוחות הוגשו באיחור, כשבדו"ח עמוד 1

החמישי לא שולם מתוך המע"מ סך של 67,473 ₪.

בסך הכל הורשע נאשם 4 בשבע עשרה עבירות: שש עשרה עבירות אי דיווח ובעבירה אחת של הוצאת חשבונית מבלי לשלם את המס, עבירות על סעיף 117(א)(6) ו - 117(א)(14) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו - 1975 (להלן: "חוק מע"מ").

העבירות נעברו במהלך השנים 2009 - 2012 והסכום הכולל של המס שלא שולם עומד על מעט יותר מ-1.4 מיליון ₪.

טיעוני הצדדים לעונש ודברי הנאשם

ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים הנפגעים מביצוע עבירות המס, מדיניות הענישה, ולעניין מתחמי הענישה ביקשה לראות בכל אישום ארוע עצמאי, וביקשה לקבוע מתחם ענישה של 4 - 8 חודשים לכל ארוע, ולאור ריבוי העבירות הציעה מתחם כולל של 6 - 12 חודשי מאסר, לצד קנס בסכומים שציינה. נוכח הסרת המחדלים החלקית בלבד למרות האורכות הממושכות שניתנו ובשקלול יתר הנסיבות, ביקשה למקם את הנאשם שלא בתחתית המתחם. יצוין כי בסופו של דבר הוסרו המחדלים במלואם, ומלכתחילה הודיעה המאשימה כי להסרת המחדל השפעה על מיקום הנאשם במתחם.

ב"כ הנאשמים עמד על הנסיבות שהובילו להסתבכות כלכלית של החברות שנוהלו על ידי אביו של הנאשם, ולמחלת האב שחייבה את הנאשם לטפל בעסקים ולבצע תפקיד אקטיבי, הוא תיאר את מאמציו של הנאשם לשקם את העסקים ומכירת נכסים לשם כך עד שנותר חסר כל. הודגש כי הנאשם בחר לקחת אחריות אך לא ניתן להתעלם ממעמדו הדומיננטי של האב שנמחק מכתב האישום ומחלקו העיקרי בעבירות הנדונות. הסנגור הדגיש כי כל המשפחה מעורבת בעסק, ומדבריו עלה כי יש אחראים נוספים שאינם חלק מכתב האישום. עוד נטען כי טרם אותה הסתבכות מדובר היה בחברות שפעלו מול רשויות המס באופן נאות. הוא ביקש לקבוע מתחם אחד לכל המעשים הנובעים כולם מאותה הסתבכות, וטען למתחם העומד על 6 חודשי מאסר כשבתחתיתו ריצויים בע"ש ובתקרתו במאסר ממש. הוא ביקש להמנע מקנס נוכח פשיטת הרגל בה מצוי הנאשם והמצב הכלכלי (נ/1 - נ/3). הוא עמד על הפגיעה בנאשם ובמשפחתו, בהעדר העבר הפלילי, בשיתוף הפעולה המלא, ההודיה חסכון הזמן והמאמצים להסרת מחדל והסרתו באופן חלקי.

הנאשם הביע צער על המעשים, טען שלא היו תלויים בו, שכן העסק קרס, ציין את מעמדו במשך שנים כדי ימינו של אביו, התייחס להתנהלות התקינה מול רשויות המס טרם ההסתבכות ולכך שהעסקים נסגרו ונלקחו על ידי נושים או אחרים בשנת 2012. הוא עמד על התנהלותו הנורמטיבית, תרומתו למדינה ושירות בצבא, וביקש רחמים.

דין והכרעה

מושכלות ראשונים הם כי רישום העסקאות במלואן, דיווח במועד על פי הוראות החוק, ותשלום המס, הם אבני היסוד של עקרונות גביית המס, ומשלא מתקיימות מי מאבני היסוד, נפגעת השיטה בכללותה. המשמעות המיידית של אי קיום הוראות החוק בהליך שלפניי היא אי תשלום המס שהנאשם גבה מלקוחות כשלוח של רשות המס וכזרועה הארוכה

והותרתם ברשות הנאשם.

בביצוע העבירות משבש עבריין המס את שיטת הגבייה, מונע פיקוח של רשות המס, מטעה את הרשות באופן אקטיבי, גוזל כספים מן הקופה הציבורית, ופוגע באינטרס הציבורי - חברתי של דיווח מלא לצורך גביית מס אפקטיבית ונשיאה שוויונית בנטל המס.

ברע"פ 3857/13 **יצחקיאן נ' מדינת ישראל**, בו נידון עניינו של מי שלא הגיש לפקיד שומה במשך מספר שנים 13 דוחות של שתי חברות שהוא היה מנהלן הפעיל ושל עצמו ועונשו כלל מאסר מאחורי סורג ובריח, ציין בית המשפט:

"עבירות המס, בהן הורשע המבקש, חותרות תחת ערך השוויון, הן גוזלות כספים מהקופה הציבורית ופוגעות במישרין ביכולותיה הכלכליות של המדינה ובאיתנותה הפיננסית. אין צריך לומר, כי פגיעה זו ניכרת, בעקיפין, בכיסם של כל אחת ואחד ממשלמי המיסים בישראל ... על יסוד טעמים אלו, השתרשה בפסיקה העמדה, לפיה יש להשית על עבריני המס עונשי מאסר לריצוי בפועל וקנסות משמעותיים, תוך מתן משקל הבכורה לשיקולי ההרתעה והגמול והעדפתם על-פני נסיבותיו האישיות של העבריין"

אשר למידת הפגיעה בערכים המוגנים, דרגת הפגיעה גבוהה יותר מקום שמדובר בריבוי עבירות בגיוון עבירות ובמספר נאשמים.

בבוחני את מדיניות הענישה, אני מוצאת לנכון להדרש לפסיקה שעניינה ריבוי עבירות על פני תקופות ממושכות.

המאשימה הפנתה לרע"פ 6371/14 **אבו מנסי נ' מדינת ישראל**, בו נגזר מאסר בן 8 חודשים בקשר ל- 12 עבירות אי דיווח.

רע"פ 4394/14 **פיקהולץ נ' מדינת ישראל**, במסגרתו בארבעה מקרים נמסרו ידיעות לא נכונות על גובה המס ולא הוגשו דוחות. נגזר עונש של 7 חודשי מאסר בפועל.

הסנגור הפנה למספר גזרי דין. אשר לת.פ. 12098-07-09 **מדינת ישראל נ' א.ד. כיפוף ומעקות בע"מ**, עליו נסמך הסנגור במתחם הענישה שהציע, מדובר ב- 33 עבירות דיווח שבית המשפט העריך כי המס שנובע מהן עומד על כחצי מיליון ₪ ונקבע מתחם של 6 חודשים לריצוי בע"ש ועד 6 חודשי מאסר ממש ונגזרו 6 חודשים לריצוי בע"ש.

בעפ"ג 28376-10-13 **בנימין נ' מדינת ישראל**, מדובר ב- 14 עבירות על חוק מע"מ ועל פקודת מס הכנסה, כשהעבירות מגוונות וכוללות גם אי העברת ניכויים. ביהמ"ש המחוזי התערב לקולא בעונש שגזר ביהמ"ש שלום והפחיתו מ- 8 חודשי מאסר ל- 6, לצד הפעלת מאסר מותנה בחפיפה חלקית.

ע"פ 14526-10-09 **שפושניק נ' מדינת ישראל**, הוא חריג ומיוחד בנסיבותיו כפי שהקפיד לציין ביהמ"ש ולא ניתן ללמוד ממנו על מדיניות ענישה.

לצד פסקי דין אלה אני מוצאת להפנות לרע"פ 4173/15 **אבו הלאל נ' מדינת ישראל**, בו לא הוגשו 26 דוחות, וביהמ"ש גזר עונש כולל של 8 חודשי מאסר, בהתחשבו באי הסרת מחדל למרות אורכות.

כפי שניתן להיווכח מדיניות הענישה היא מדיניות מחמירה, אם כי לא אחידה, המושפעת, בין היתר, מהשיטתיות שבמעשים, משכם, היקפם, מספר העבירות, סוג העבירות והנזק שנגרם.

לעניין מספר האירועים, בפסיקה המוקדמת לתיקון 113 לחוק, נאמר כי כל הגשת דו"ח היא אירוע בפני עצמו (רע"פ 5953/08 **עתאמלה נ' מדינת ישראל**), אם כי השימוש במונח "אירוע" לא היה מטבע הדברים במובנו של המונח "אירוע" שנטבע בתיקון 113.

הסנגור ביקש להתייחס למעשים כולם כאל ארוע אחד הנובע מכשלון עסקי אחד. עתירה זו אינה עומדת במבחני הקשר ההדוק, שנקבעו בהלכה הפסוקה, ודי בכך שמדובר בעבירות שונות, בחברות שונות וכן בעבירות שנעברו באופן אישי. לשיטתי, אין מדובר בנסיבות בעטיין יש מקום לנהוג באופן שונה מן המקובל, ויש לראות בכל עבירה ארוע עצמאי המצדיק מתחם ענישה עצמאי.

לצד קביעה זאת, הגם שהמחוקק לא ציין את האפשרות לקבוע מתחם כולל בגין ריבוי מעשים, אלא רק לגזור עונש כולל, ומבלי שיש בכך כדי למעט מקביעת מתחם ענישה לכל עבירה, אני סבורה כי בתיקים בהם יש ריבוי עבירות ניתן להציע גם מתחם עונש כולל למעשים, התואם למתחמים המוצעים לכל עבירה, כפי שאכן נהגה המאשימה.

בבואי לבחון את חומרת המעשים בנסיבותיהם, אני לוקחת בחשבון את העובדה כי מדובר במעשים שהתבצעו בדוחות שונים בשנים 2009 - 2012, בשתי חברות שונות ובעסק של הנאשם ואביו, שהובילו לאי הגשת דוחות במועד ביחס לשישה עשר דוחות שונים. יצוין כי בגין אותם דוחות היו הנאשמים חייבים להעביר לרשויות מע"מ סכום העולה על מיליון ₪, כשסכומי המע"מ הוחזקו בידי הנאשמים כנאמנים בלבד. סכומי המס לא שולמו עם הגשת הדוחות ואף לא עד להגשת כתב האישום. בנוסף הוצאה חשבונית בנאשמת 1 בגין מכירת מלאי, התקבלו כספים בנאמנות, ולא הועברו לרשויות. חומרת המעשים ביחס לחשבונית זו עולה על חומרת המעשים של אי הגשת דו"ח, בשל האקטיביות במעשים בעצם הוצאת חשבונית, קבלת מע"מ בסך של 320,000 ₪ בפקדון ואי העברתם לרשויות המס. לעניין מעמדו של הנאשם, אני לוקחת בחשבון את העובדה שמדובר בעסקים משפחתיים שלפי הנטען נשלטו במשך שנים על ידי האב, שמלכתחילה הואשם אף הוא. בסופו של דבר במסגרת הסכמות בין הצדדים נמחק האב, והנאשם הוא האדם היחיד הנותן את הדין על המעשים, הגם שלטענתו היו בחברות הנאשמות מעורבים נוספים מהמשפחה. מדובר במעשים שיטתיים שנעשו משיקולי כדאיות כלכלית, בהתעלמות מהנזק לקופה הציבורית והפגיעה בציבור, כשאינן בקיומם של קשיים כספיים כדי למעט מאותם שיקולים. בהתאם לנטען על ידי ההגנה, המעשים נעשו בתקופה של קריסה כלכלית בחברות עקב מיזם כושל, אלא שביחס לטענה שהמעשים בוצעו מתוך מצוקה כלכלית, הובהר בפסיקה כי נתונים אלה

לא יכולים לשמש צידוק לביצוע העבירה. כך ברע"פ 4844/00 ברקאי נ' מדינת ישראל, נאמר:

"יוצא אפוא כי על-פי תכליתם, האיסורים הפליליים על הימנעות מהעברת מסים שנגבו משתרעים גם על מצבים שבהם לפרט עומדת אך ברירה בין עיכוב כספי המסים בידיו לבין התמוטטות הכלכלית. שכן, לפרט אין זכות לבסס את המשך פעילותו העסקית על כספים שאינם שייכים לו".

לאור השיקולים שצוינו, בעיקר ריבוי המעשים בחברות שונות ובסכומים גבוהים, מתחם הענישה לכל עבירת אי דיווח נע מתקופת מאסר הניתנת לריצוי בעבודות שירות ועד שבעה חודשי מאסר. מתחם הענישה לעבירה של איחור קצר בדיווח נע ממאסר על תנאי ועד שישה חודשי מאסר הניתנים לריצוי בע"ש. מתחם הענישה לעבירה של הוצאת חשבונית ואי תשלום המס בהתחשב באופי המעשה ובגובה המס נע מתקופת מאסר לא קצרה הניתנת לריצוי בע"ש ועד שמונה חודשי מאסר.

אשר לענישה הכוללת, עמדת המאשימה סבירה ומשקפת את הענישה הכוללת המתאימה בנסיבות העניין שתחתיתה 6 חודשי מאסר ותקרתה 12 חודשי מאסר.

אשר למתחמי הקנס, מדובר במעשים המבוצעים משיקולי כדאיות כלכלית, שהביאו לגזלת סכום עתק מאוצר המדינה. יש מקום לענישה שתעקר כדאיות זו. עם זאת, מצווה ביהמ"ש להדרש ליכולתו הכספית של הנאשם כבר בעת קביעת מתחם הקנס. בהליך שלפניי הוצגו אסמכתאות לקושי כלכלי ניכר, חובות בסכומים של מיליוני שקלים והתראת פשיטת רגל, שלא הובהר מה קרה בעקבותיה (נ/1 - נ/3). לעניין ע"פ 13-10-23876 בנימין נ' מדינת ישראל, באותו פסק דין לא נקבע קטגורית שלא ניתן לגזור כלל קנס, אלא יושמו הנחיות המחוקק בדבר התחשבות בשיקולי יכולת. כך או כך, בעניינו של הנאשם שלפניי הוצגה רק התראה ולא הוצגו הליכי פשט"ר. בנסיבות אלה מתחם הקנס לכל עבירה נע בין אלפי שקלים בודדים לבין 15,000 ₪ וזאת לצד התחייבות נכבדת להמנע מעבירה.

הענישה הקונקרטית

אין מקום לסטייה ממתחמי הענישה. בתוך מתחם הענישה יש חשיבות לנסיבות שלהלן:

ראשית, הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי.

שנית, הנאשם אמנם הביע צער על מעשיו, בפני הגורמים המקצועיים ובפני ביהמ"ש, ולאחר אורכות אין ספור, בדקה התשעים במסגרת אורכת חסד נמסרה הודעה בדבר הסרת מלוא המחדלים. בהתחשב בגובה המחדלים מובן כי נדרש לשם מאמץ של ממש. כידוע, יש בהסרת מחדל מלאה ביטוי לחרטה ולהפנמת הפסול במעשים, והיא מהווה נתון משמעותי בתוך מתחם הענישה.

שלישית, הנאשם נעדר עבר פלילי, ותפקודו ביתר מישורי החיים נורמטיבי ותורם. נטען על ידי הנאשם כי עד לקריסה

הכלכלית היה תפקוד החברות תקין בכל מישור לרבות מול רשויות המס. עם זאת, לא ניתן להתייחס למעשים כמעידה חד פעמית כאשר מדובר במספר רב של מעשים בשלושה גופים שונים שנפרשו על פני שנים.

רביעית, אני לוקחת בחשבון את הנסיבות האישיות המשפחתיות, והכלכליות כפי שפורטו בטיעונים לעונש ובאסמכתאות (נ/1 - נ/3). לנאשם חובות במיליוני שקלים ומצבו הכלכלי דחוק מאד והוא פושט רגל. החברות הנאשמות, שפרנסו את הנאשם ומשפחתו, נסגרו ואינן פעילות. בנסיבות המתוארות העונש יפגע בנאשם ובמשפחתו.

חמישית, מאז ביצוע המעשים חלפו כשנתיים וחצי עד שש וחצי שנים. כתב האישום הוגש בשלהי 2012, וההתמשכות הניכרת בסיום ההליך נבעה מתוך נכונותה של המאשימה לאפשר לנאשמים אורכות יוצאות דופן לשם הסרת מחדלים בהתאם לבקשותיהם. משכך, אין לראות בתקופה שחלפה משום שיהוי.

שישית, אני מחשבת במידת מה בכך שלא ננקטו הליכים נגד מעורבים אחרים בני משפחה.

לאור המפורט הגעתי למסקנה כי יש מקום לגזור עונש כולל בתחתית מתחם העונש הכולל שצוין, המבטא ענישה בחפיפה חלקית בין מתחמי הענישה. לעניין הענישה הכספית נוכח המפורט, הקנסות יהיו בתחתית מתחם הקנס ולאור ריבוי העבירות החפיפה תהיה חלקית. זאת לצד התחייבות להימנע מעבירה.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים כדלקמן:

על הנאשמות 1 ו- 2 שאינן פעילות קנס סמלי בסך 250 ₪ לתשלום עד ליום 1.8.15.

על נאשם 3:

1. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות בתחנת המשטרה - גלילות. הנאשם יתייצב ביום 25.2.16 שעה 8:00 במפקדת מחוז מרכז. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות.

2. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים משחרורו והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירות מע"מ מסוג עוון.

3. קנס כולל בסך 15,000 ₪, או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1.8.16. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

4. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 25,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע עבירת מס מסוג עוון. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 50 ימים.

זכות ערעור לבית-המשפט מחוזי תוך 45 יום.

ניתנה היום, י' שבט תשע"ו, 20 ינואר
2016, בהעדר הצדדים.

לימור מרגולין-יחידי , שופטת